YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(kuudes jaosto)

20 päivänä toukokuuta 2009 *

Asiassa T-89/07,

VIP Car Solutions SARL, kotipaikka Hoenheim (Ranska), edustajinaan asianajajat G. Welzer ja S. Leuvrey,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään D. Petersheim ja M. Ecker,

vastaajana,

jossa yhtäältä vaaditaan kumoamaan parlamentin päätös, jolla hylätään kantajan tekemä tarjous tarjouskilpailumenettelyssä PE/2006/06/UTD/1, joka koskee kuljetta-

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jien suorittamia Euroopan parlamentin jäsenten auto- ja minibussikuljetuksia istuntokausien aikana Strasbourgissa, ja toisaalta vaaditaan vahingonkorvausta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit V. Vadapalas (esittelevä tuomari) ja E. Moavero Milanesi,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.12.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan parlamentin yksiköiden palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin sovelletaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1; jäljempänä varainhoitoasetus) ensimmäisen osan V osaston säännöksiä sekä varainhoitoasetuksen soveltamissäännöistä 23.12.2002 annetun komission asetuksen

(EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1; jäljempänä soveltamissäännöt) ensimmäisen osan V osaston säännöksiä. Nämä säännökset perustuvat alaa koskeviin yhteisön direktiiveihin ja erityisesti palveluhankintojen osalta julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1), joka on kumottu ja korvattu julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

2 Varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hankintaviranomaisen on ilmoitettava jokaiselle hylätylle ehdokkaalle tai tarjoajalle seikat, joiden perusteella tämän ehdokkuus tai tarjous on hylätty, sekä jokaiselle valintaperusteet täyttävän tarjouksen tehneelle, joka sitä kirjallisesti pyytää, valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut sekä valitun tarjouksen tekijän nimi.

Joitakin tietoja voidaan kuitenkin jättää ilmoittamatta, jos niiden ilmoittaminen estäisi lain soveltamista tai olisi yleisen edun vastaista tai vahingoittaisi julkisyhteisöjen tai yksityisten yritysten laillisia kaupallisia etuja taikka haittaisi tarjoajien välistä rehellistä kilpailua.”

3 Soveltamissääntöjen, sellaisina kuin niitä sovelletaan käsittelyn kohteena olevan asian tosiseikkoihin, 149 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Toimielinten omaan lukuunsa varainhoitoasetuksen 105 artiklan mukaisesti tekemien hankintojen osalta hankintaviranomaiset ilmoittavat mahdollisimman pian myöntöpäätöksen tekemisen jälkeen ja viimeistään seuraavalla viikolla yhtäaikaisesti ja

henkilökohtaisesti jokaiselle hylätylle ehdokkaalle ja tarjoajalle kirjeitse, faksilla tai sähköpostitse tarjouksen tai ehdokkuushakemuksen hylkäämisestä ja täsmentävät kussakin tapauksessa tarjouksen tai ehdokkuushakemuksen hylkäämiseen johtaneet syyt.

Hankintaviranomaiset ilmoittavat samanaikaisesti kun hylätyille ehdokkaille tai tarjoajille ilmoitetaan hylkäämisestä myöntöpäätöksestä tarjouskilpailun voittajalle täsmentäen samalla, ettei ilmoitettu päätös sido asianomaista hankintaviranomaista.

Hylätyt tarjoajat tai ehdokkaat voivat pyytää lisätietoja hylkäämisen syistä kirjeitse, faksilla ja sähköpostitse, ja kaikki valintaperusteet täyttävän tarjouksen tehneet tarjoajat voivat pyytää tietoja valitun tarjouksen ominaispirteistä ja siihen liittyvistä eduista, ja heille voidaan ilmoittaa tarjouskilpailun voittajan nimi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännösten soveltamista. Hankintaviranomaisten on esitettävä tiedot enintään 15 kalenteripäivän kuluessa pyynnön saamisesta. – –”

Tosiseikat

4 Kantaja VIP Car Solutions SARL on autoja kuljettajineen vuokraava yhtiö.

5 Euroopan parlamentti aloitti tarjouskilpailun PE/2006/06/UTD/1, joka koskee kuljettajien suorittamia Euroopan parlamentin jäsenten auto- ja minibussikuljetuksia istuntokausien aikana Strasbourgissa (jäljempänä tarjouspyyntö), julkaisemalla 16.9.2006 tarjouspyyntöilmoituksen Euroopan unionin virallisen lehden liitteessä (EUVL S 177). **(Liite B.1)**

6 Tarjouspyynnön IV.2.1 kohdan mukaan sopimus tehdään valitsemalla taloudellisesti edullisin tarjous, mikä arvioidaan seuraavien painotettujen ratkaisuperusteiden perusteella: hinta (55 %), käyttöön asetettava ajoneuvokanta (määrä ja laatu) (30 %), toimenpiteet, joihin on ryhdytty, tai ajoneuvojen omat toimenpiteet ympäristövaatimusten täyttämiseksi (7 %), henkilöstöön sovellettava sosiaalipolitiikka (6 %) ja tarjouksen esittäminen (2 %). **(Liite B.1)**

7 Tarjousten ja osallistumishakemusten esittämisen määräaika oli 27.10.2006. Määräajan kuluessa jätettiin kolme tarjousta, joista yksi on kantajan tarjous. Tarjouskuoret avannut lautakunta totesi 6.11.2006, että kolme tarjousta olivat tarjouspyynnön mukaisia. **(Puolustuskirjelmä, 2 kohta; liite B.1 ja B.2)**

8 Tarjousten arviointikomitea (jäljempänä arviointikomitea) ehdotti 30.11.2006 sopimuksen tekemistä erään toisen tarjoajan kuin kantajan kanssa, koska tämä oli saanut yhteensä 566 pistettä, jotka olivat kertyneet seuraavasti: 290 pistettä hinnasta, 180 pistettä autokannasta, 42 pistettä ympäristötoimenpiteistä, 36 pistettä sosiaalipolitiikasta ja 18 pistettä tarjouksen esittämisestä. **(Puolustuskirjelmä, 3 kohta; liite B.3)**

9 Kantaja oli tullut toiselle sijalle yhteensä 504 pistellä, jotka olivat kertyneet seuraavasti: 343,5 pistettä hinnasta, 135 pistettä autokannasta, 0 pistettä ympäristötoimenpiteistä, 18 pistettä sosiaalipolitiikasta ja 8 pistettä tarjouksen esittämisestä. **(Puolustuskirjelmä, 4 kohta; liite B.3)**

10 Parlamentti teki 3.1.2007 sopimuksen sen tarjoajan (jäljempänä valittu tarjoaja) kanssa, jota arviointikomitea oli ehdottanut. **(Liite B.8)**

11 Parlamentti lähetti kantajalle 9.1.2007 seuraavan sähköpostiviestin:

”Liitteenä on tarjoustanne koskeva kirje. Saatte tämän kirjeen alkuperäiskappaleen kirjatussa kirjeessä. Vahvistaisitteko, että olette vastaanottaneet tämän [sähköpostiviestin].” **(Liite B.4)**

12 Sähköpostiviestin liitteenä olleessa kirjeessä, josta puuttui allekirjoitus ja päiväys, parlamentti ilmoitti kantajalle päätöksestä olla hyväksymättä sen tarjousta tarjouskilpailussa (jäljempänä riidanalainen päätös).

13 Riidanalaisessa päätöksessä todetaan muun muassa seuraavaa:

”Tarjouksenne on hylätty seuraavista syistä: tarjous ei ole taloudellisesti edullisin, kun otetaan huomioon myöntöperusteet.

Voitte saada lisätietoja syistä, jotka johtivat hakemuksenne hylkäämiseen, ilman että se vaikuttaisi mahdollisuuteen valittaa päätöksestä.

Esittämällä kirjallisen pyynnön voitte saada tietoonne valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut sekä valitun tarjouksen tekijän nimen.

Joitakin tietoja voidaan kuitenkin jättää ilmoittamatta, jos niiden ilmoittaminen estäisi lain soveltamista tai olisi yleisen edun vastaista tai vahingoittaisi julkisyhteisöjen tai yksityisten yritysten laillisia kaupallisia etuja taikka haittaisi tarjoajien välistä rehellistä kilpailua. – –" **(Asiakirjojen esittäminen, A 3)**

14 Kantaja vastasi 10.1.2007 seuraavalla sähköpostiviestillä:

"Olemme vastaanottaneet tarjouksemme hylkäämistä koskevan [sähköpostiviestinne]. Haluaisimme silti tiedon valitun tarjouksen ominaisuuksista ja siihen liittyvistä eduista sekä sen tekijän nimen, kuten ehdotitte. Koska tarjouksemme ei ollut taloudellisesti edullisin, haluaisimme tietää, millaista tuntihintaa valittu yhtiö esitti." **(Puolustuskirjelmä, 6 kohta; liite B.4)**

15 Kantaja pyysi parlamenttia uudestaan 15.1.2007 päivätyssä kirjeessä ilmoittamaan sille valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut, valitun tarjouksen tekijän nimen ja valitun tarjoajan esittämän hinnan. Se korosti, ettei se ollut tuohon päivämäärään mennessä vielä saanut kirjattua kirjelähetystä, joka sisältää alkuperäiskappaleen tarjouksen hylkäämisestä kertovasta kirjeestä. **(Asiakirjojen esittäminen, A 4)**

16 Parlamentti vastasi 23.1.2007 päivätyllä kirjeellä kantajan 10.1.2007 lähettämään sähköpostiviestiin ja muistutti siinä tarjouspyynnössä määrätyistä painotetuista myöntöperusteista varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohtaan viitaten sekä totesi seuraavaa:

"Valittu tarjous on saanut kaikista edellä mainituista perusteista suurimman arvosanan – – (566), ja tämän vuoksi se on sijoittunut ensimmäiseksi.

On todettava, että hieman alhaisemmasta hinnasta huolimatta tarjouksenne sai 504 pistettä ja sijoittui siten toiseksi.” **(Puolustuskirjelmä, 6 kohta; liite A 4)**

17 Parlamentti ilmoitti kantajalle tässä kirjeessä myös valitun tarjouksen tekijän nimen.

18 Parlamentti lähetti 24.1.2007 kantajalle alkuperäiskappaleen kirjeestä, jossa kerrottiin päätöksestä hylätä sen tarjous.

19 Parlamentti lähetti kantajalle 31.1.2007 sähköpostiviestin, jossa se kysyi, oliko kantaja saanut tämän kirjeen. Kantaja vastasi samana päivänä sähköpostiviestillä kieltävästi. **(Asiakirjojen esittäminen, A 5)**

20 1.3.2007 päivätyssä kirjeessä kantaja korosti asianajajansa välityksellä, että se oli tarjouspyynnön yhteydessä tarjonnut poikkeuksellista hintaa ja pyytänyt, että sille toimitetaan jäljennös valitun tarjoajan esittämästä tarjouksesta, saadakseen tietää, mitä hintaa tämä oli ehdottanut. **(Puolustuskirjelmä, 7 kohta; liite A 5)**

21 Parlamentti hylkäsi tämän pyynnön 20.3.2007 päivätyssä kantajan edustajalle osoitetussa kirjeessä viitaten varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan ja totesi lisäksi seuraavaa:

”– – huomautamme, että 48 päivän kuluessa tarjouspyynnön perusteella tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta seuraa Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoitus

tehdystä sopimuksesta, jossa kerrotaan sen keskeiset seikat, esimerkiksi maksettu hinta.

Panemme merkille sen, että asiakkaanne ”tietää esittäneensä poikkeuksellista hintaa”.

On kuitenkin muistettava, ettei hinta ollut ainoa myöntöperuste. Laatua ja toimivuutta koskevilla perusteilla on erityinen merkitys toimielimemme kaltaiselle elimelle ja näillä voidaan perustella korkeampaa hintaa.

Ilmauksella ’hieman alhaisemmasta hinnasta huolimatta’ viittasimme juuri tähän tarjouskilpailun piirteeseen ja ilmoitimme erikseen, että vaikka asiakkaanne oli saanut hinnasta kaikkein korkeimman luokituksen, arviointikomitean määräämä luokitusten yhteismäärä, jossa otettiin huomioon kaikki hankintaeritelmässä luetellut perusteet, ei ollut sellainen, että sen perusteella se olisi voittanut kilpailun. Kuten heille nimittäin on jo ilmoitettu, heidän kokonaispistemääränsä oli 504 pistettä kun valitulla tarjoajalla se oli 566.” **(Puolustuskirjelmä, 8 kohta; liite A 6)**

22 Kantaja väitti 23.3.2007 päivätyssä kirjeessä, että koska hinnan osuus tarjousten arvioinnissa oli 55 prosenttia, sopimuksen tekeminen jonkin muun tarjoajan kuin sen itsensä kanssa oli mahdotonta ja että kieltäytyminen ilmoittamasta valitun tarjoajan esittämää hintaa esti tarkastamista sopimuksen teon olosuhteita ennen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tehtävää muutoksenhakua koskevan määräajan päättymistä. **(Puolustuskirjelmä, 9 kohta; liite B.5)**

23 Ilmoitus sopimuksen tekemisestä julkaistiin 7.4.2007 virallisen lehden täydennysosassa (EUVL S 69). Siinä todetaan, että valitun tarjoajan esittämä hinta on 26 euroa aikataulun ulkopuolisesta ajosta ja 37,50 euroa aikataulun mukaisesta ajosta. **(Liite B.8)**

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.3.2007 toimittamallaan kannekirjelmällä.

25 Koska yksi jaoston jäsenistä oli estynyt osallistumasta asioiden käsittelyyn, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti nimesi sen työjärjestyksen 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti toisen tuomarin täydentämään jaoston kokoonpanoa.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisia esittämään asiakirjoja. Asianosaiset noudattivat tätä kehotusta asetetussa määräajassa.

27 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 9.12.2008 pidetyssä istunnossa.

28 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– ottaa kanteen tutkittavaksi

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– kumoaa kaikki riidanalaisen päätöksen johdosta toteutetut toimet

– velvoittaa parlamentin maksamaan 500 000 euroa vahingonkorvausta

– velvoittaa parlamentin korvaamaan kulut, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin, 5 000 euroon asti

– velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

29 Vastauksessaan kantaja vaatii lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– velvoittaa parlamentin järjestämään sääntöjenmukaisen tarjouskilpailumenettelyn.

30 Parlamentti vaatii vastineessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kumoamiskanteen

– hylkää vahingonkorvauskanteen

– hylkää vaatimuksen velvoittaa parlamentti korvaamaan kulut, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin, 5 000 euroon asti

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Vastauksessaan parlamentti vaatii lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää vaatimuksen sen velvoittamisesta järjestämään sääntöjenmukainen tarjouskilpailumenettely.

32 Vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen kantaja peruutti istunnossa vaatimuksen velvoittaa parlamentti korvaamaan kulut, joita ei yleensä voida lukea oikeudenkäyntikuluihin, 5 000 euroon asti, ja tämä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan.

Oikeudellinen arviointi

Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus

33 Kantaja vetoaa ensisijaisesti kahteen perusteeseen, joista yksi koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ja toinen valitun tarjoajan ehdottaman hinnan ilmoittamisesta kieltäytymisen sääntöjenvastaisuutta.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

– Asianosaisten lausumat

34 Kantaja väittää kanteessaan, että tarjouskilpailussa hinnan osuus oli 55 prosenttia eli yli puolet kaikista myöntöperusteista yhteensä. Se korostaa esittäneensä alhaisinta hintaa eli 31,70:tä euroa tunnilta. Se oli kuitenkin saanut vain 504 pistettä, kun valittu tarjoaja oli saanut 566 pistettä. Kantaja ilmoittaa, ettei se ymmärrä tällaista piste-eroa, koska se esitti hinnaltaan parhaan tarjouksen. Se katsoo, että matemaattisesti on mahdotonta tehdä sopimus toisen tarjoajan kanssa. **(Kannekirjelmä, 2 kohta)**

35 Kantaja korostaa vastauskirjelmässään, että parlamentti myöntää tehneensä virheen näiden pisteiden yhteenlaskussa, mikä on merkki arviointikomitean huolimattomuudesta. **(Kantajan vastauskirjelmä, 3 kohta)**

36 Kantaja esittää autokantaa koskevan perusteen osalta, että parlamentti jakoi mielivaltaisesti kaksi kolmasosaa arvosanasta määrän ja yhden kolmasosan laadun perusteella. Sille ei kuitenkaan koskaan ilmoitettu tästä jaosta, jota se pitää perusteettomana, koska ajoneuvojen omistus ei ole tärkeämpää kuin niiden laatu. Koska kaikki tarjoajat olivat saaneet laadusta saman arvosanan, kantajan ja valitun tarjoajan välisen piste-eron olisi pitänyt olla pienempi. **(Kantajan vastauskirjelmä, 4 kohta)**

37 Ympäristötoimenpiteitä koskevien perusteiden osalta on kantajan mielestä mahdotonta, ettei se saanut ollenkaan pisteitä. Se on nimittäin valitun tarjoajan tavoin autoja kuljettajineen vuokraavia yhtiöitä koskevan Ranskan lainsäädännön alainen ja tässä lainsäädännössä säädetään, että ajoneuvojen on oltava mekaanisen huollon osalta erinomaisessa kunnossa ja että ne on tarkastettava vuosittain. Näin ollen kaikki sen ajoneuvot ovat uusia ja niissä on hiukkassuodattimet. 42 pisteen ero ei siis ole

perusteltu ainoastaan siksi, että tarjoaja on allekirjoittanut Pariisin kaupungin (mairie de Paris) saasteiden torjuntaa koskevan peruskirjan. **(Kantajan vastauskirjelmä, 5 kohta)**

38 Sosiaalipolitiikan osalta toinen valitun tarjoajan kahdesta toistaiseksi voimassa olevasta sopimuksesta on tosiasiassa määräaikainen sopimus lisääntynyttä toimintaa varten tai jopa vuokratyösopimus. Kyseisen sopimuksen otsikko nimittäin on ”toistaiseksi voimassa oleva sopimus kausiluonteisesta työstä”, vaikka nämä kaksi termiä ovat ristiriidassa keskenään. Kantajan ja valitun tarjoajan työsopimukset ovat lisäksi peräisin autoja kuljettajineen vuokraavien yritysten kansalliselta ammattijärjestöltä. Näin ollen piste-ero näiden kahden tarjoajan välillä ei ole objektiivisesti perusteltu. **(Kantajan vastauskirjelmä, 6 kohta)**

39 Lopuksi tarjouksen esittämisen peruste koskee tarjouksen muotoa eikä sen sisältöä. Valitun tarjoajan tarjous ei siis voi olla ”ehdottomasti parempi” tämän perusteen osalla. Lisäksi kantaja on ilmeisesti ollut ainoa, joka on esittänyt tarjouksensa DVD:n muodossa ja asianmukaisesti esitettynä. Se on kuitenkin saanut alhaisemman arvosanan kuin valittu tarjoaja. **(Kantajan vastauskirjelmä, 7 kohta)**

40 Parlamentti korostaa vastineessaan, että muiden kuin hintaa koskevien myöntöperusteiden painoarvo oli 45 prosenttia ja että ne näin ollen voivat vaikuttaa eri tarjousten arvioinnin tulokseen. **(Puolustuskirjelmä, 13 kohta)** Se väittää toimineensa objektiivisesti tarjouksia tutkiessaan. **(Puolustuskirjelmä, 14 kohta)**

41 Parlamentti esittää tältä osin, että arviointikomitea on antanut kustakin perusteesta arvosanan 0–10 ja saatu arvosana on tämän jälkeen kerrottu perusteen prosenttimäärällä. Kahden pääasiallisen perusteen eli hinnan ja autokannan suuruuden osalta arviointikomitea päätti objektiivisuuden nimessä arvioida arvosanaa, joka koskee voimassa olevaa sopimusta, joka oli neutraali suhteessa tehtävään sopimukseen, ja kertoi tämän ensimmäisen objektiivisen arvosanan aikaisemman palveluntarjoajan palvelun ja kunkin tarjoaman palvelun välisellä suhteella. **(Puolustuskirjelmä, 15 kohta)**

42 Hintaa koskevan arvosanan osalta arviointikomitea on täten arvioinut, että voimassa olevan sopimuksen hintaa eli 33:a euroa on pidettävä asianmukaisena, ja arviointikomitea antoi sille arvosanan 6. Kantajan ja valitun tarjoajan esittämät hinnat olivat tässä järjestyksessä 31,70 euroa ja 37,50 euroa tunnilta, ja näistä saatiin seuraavat tulokset:

– kantaja: 33: 31,70 x 6 x 55 = 343,5 pistettä

– valittu tarjoaja: 33: 37,5 x 6 x 55 = 290,4 pistettä.

43 Autokannan osalta arviointikomitea arvioi määrän ensisijaiseksi ja antoi tälle kaksi kolmasosaa arvosanasta eli 20 pistettä. Arvosana 6 myönnettiin 60 ajoneuvon autokannalle, jota edellinen sopimuskumppani tarjosi. Kantajalla arviointikomitea katsoi olevan 70 ajoneuvon autokanta (60 autoa ja 10 minibussia) ja valitulla tarjoajalla 60 ajoneuvon autokanta. Jotta tarjoukset olisivat vertailukelpoisia, se otti huomioon myös ajoneuvojen välittömän saatavuuden. Tämän vuoksi kantajan autokantaan kohdistettiin kerroin 0,5, koska 67 ajoneuvoa 70:stä piti vuokrata toisesta yhtiöstä. Tämä arviointi siis johti seuraaviin tuloksiin:

– kantaja: 70: 60 x 6 x 0,5 x 20 = 70 pistettä

– valittu tarjoaja: 60: 60 x 6 x 1 x 20 = 120 pistettä.

44 Autokannan laatua koskevasta perusteesta parlamentti toteaa kantajan ja valitun tarjoajan molempien saaneen arvosanan 10, josta seuraa tälle perusteelle annetun painotuksen mukaisesti seuraavat pistemäärät:

– kantaja: 6 x 10 = 60 pistettä

– valittu tarjoaja: 6 x 10 = 60 pistettä.

45 Parlamentti myöntää, että arviointikomitea on tehnyt virheen ottaessaan kantajan autokannasta saamana pistemääränä huomioon 135 pistettä. Tosiasiassa sen pistemäärän olisi pitänyt olla 130 pistettä, joka merkitsee, että kantaja olisi saanut yhteensä 499 pistettä eikä 504 pistettä. **(Puolustuskirjelmä, 4 kohta)**

46 Ympäristötoimenpiteitä koskevan perusteen osalta ainoastaan valittu tarjoaja oli toimittanut tietoja eli ilmoittanut, että se noudatti Pariisin kaupungin (mairie de Paris) saasteiden torjuntaa koskevaa peruskirjaa ja että sen ajoneuvot ovat uusia ja ne on varustettu hiukkassuodattimilla, ja tämän johdosta se sai seuraavat pisteet:

– kantaja: 0 x 7 = 0 pistettä

– valittu tarjoaja: 6 x 7 = 42 pistettä.

47 Sosiaalipolitiikkaa koskevan perusteen osalta parlamentti toteaa, että valittu tarjoaja esitti kahden tyyppisiä toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia, joista toinen koski kausiluonteista henkilöstöä, ja että kantajan kuljettajilla oli vain määräaikaisia työsopimuksia. Parlamentti päätteli tästä huomioimalla tälle perusteelle määrätyn painotuksen, että näiden kahden tarjouksen ero ilmenee pisteinä seuraavalla tavalla:

– kantaja: 3 x 6 = 18 pistettä

– valittu tarjoaja: 6 x 6 = 36 pistettä.

48 Lopuksi tarjouksen esittämistä koskevan perusteen osalta parlamentti katsoi, että valitun tarjoajan tarjous on ehdottomasti parempi, mistä tälle perusteelle määrätty painotus huomioon ottaen muodostuu seuraava pistemäärä:

– kantaja: 4 x 2 = 8 pistettä

– valittu tarjoaja: 9 x 2 = 18 pistettä.

49 Näin ollen kunkin tarjouksen kokonaispistemäärä muodostuu seuraavasti:

– kantaja: 343 + 70 + 60 + 0 + 18 + 8 = 499 pistettä

– valittu tarjoaja: 290 + 120 + 60 + 42 + 36 + 18 = 566 pistettä.

50 Parlamentti täsmentää, että toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä totesi tarkastuksen jälkeen, että valitun tarjoajan autokanta oli yhteensä 70 ajoneuvoa, mistä seurasi, että tämä tosiasiallisesti sai yhteensä 586 pistettä. **(Puolustuskirjelmä, 15 kohta)**

51 Parlamentti päätteli tästä, että valitun tarjoajan tarjous sisälsi selviä laadullisia etuja kantajan tarjoukseen verrattuna ja että tämän viimeksi mainitun tarjous oli parempi ainoastaan hintaa koskevan perusteen osalta. Tältä osin parlamentti muistuttaa, että sopimus pitää tehdä sellaisen tarjoajan kanssa, joka esittää taloudellisesti edullisimman tarjouksen. Koska kysymys ei ollut hankintakilpailusta, jossa tarjoajat pannaan järjestykseen ainoastaan hinnan perusteella, sopimusta ei voitu tehdä suoralta kädeltä taloudellisesti alhaisimman tarjouksen perusteella. **(Puolustuskirjelmä, 16 kohta)**

52 Vastauksessaan parlamentti lisää, että vaikuttaa siltä, että kantaja sekoittaa keskenään objektiivisuuden puutteen ja hankintaviranomaisen harkintavallan, jonka osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan on rajoituttava sen tarkastamiseen, ettei ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä. **(Kantajan vastauskirjelmä, 8 kohta)**

53 Autokantaa koskevan perusteen osalta parlamentti viittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja korostaa, että arviointikomitea voi painottaa erityisellä tavalla etukäteen vahvistettuja sopimuksentekoperusteen osatekijöitä jakamalla hankintaviranomaisen tarjouspyyntöasiakirjoja tai hankintailmoitusta laatiessa tämän perusteen osalta myöntämät pisteet näiden osatekijöiden kesken, edellyttäen ensiksi, että tällainen päätös ei muuta tarjouspyyntöasiakirjoissa tai hankintailmoituksessa määriteltyjä sopimuksentekoperusteita, toiseksi, että se ei sisällä tekijöitä, jotka olisivat voineet vaikuttaa tarjousten valmisteluun, jos niistä olisi tiedetty tarjouksia valmisteltaessa, ja kolmanneksi, että päätöstä tehtäessä ei ole otettu huomioon tekijöitä, jotka saattaisivat vaikuttaa syrjivästi johonkin tarjoajista. **(Vastaajan vastauskirjelmä, 9 kohta)** Kantaja ei parlamentin mukaan kuitenkaan ole näyttänyt toteen, että nämä edellytykset eivät olisi täyttyneet esillä olevassa asiassa. **(Vastaajan vastauskirjelmä, 10 kohta)**

54 Ympäristötoimenpiteitä koskevan perusteen osalta parlamentti toteaa, että kantajan tarjouksessa ei mainittu, millä tavoin se täyttää nämä perusteet, mikä selittää sen saaman pistemäärän 0. **(Vastaajan vastauskirjelmä, 12 kohta)**

55 Lopuksi hankintasopimuksen tekemistä koskevan viimeisen perusteen osalta parlamentti väittää, että tarjouksen esittäminen DVD:n muodossa ei yksinään riitä perustelemaan sitä, että kantajan tarjous olisi paremmin esitetty kuin valitun tarjoajan tarjous. Ratkaiseva tekijä on sen mukaan tarjouksen houkuttelevuus ja vakuuttavuus eikä sen esittämistapa. **(Vastaajan vastauskirjelmä, 14 kohta)**

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Aluksi on muistettava, että parlamentilla on muiden toimielinten tavoin laaja harkintavalta huomioon otettavien seikkojen osalta sen päättäessä tarjouskilpailun ratkaisemisesta. Tämän harkintavallan käyttämistä koskevan tuomioistuinvalvonnan on näin ollen rajoituttava sen tarkastamiseen, että menettelysääntöjä ja perusteluvelvollisuutta on noudatettu ja että asiassa ei ole tehty ilmeistä arviointivirhettä eikä käytetty harkintavaltaa väärin (ks. vastaavasti asia T-211/02, Tideland Signal v. komissio, tuomio 27.9.2002, Kok., s. II-3781, 33 kohta ja asia T-465/04, Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 10.9.2008, 45 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

57 Tarjouspyynnön hallinnollisten ehtojen 1 artiklan mukaan kyseiseen tarjouskilpailuun sovellettiin varainhoitoasetuksen säännöksiä sekä sen soveltamissääntöjä.

58 Näin ollen riidanalaisen päätöksen, jolla parlamentti hylkäsi kantajan tarjouksen, perustelujen osalta parlamentin tuli soveltaa esillä olevassa asiassa varainhoitoase-

tuksen 100 artiklan 2 kohdan ja soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

59 Kyseisistä artikloista sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että parlamentti täyttää perusteluvelvollisuutensa, jos se ilmoittaa ensiksi välittömästi jokaiselle hylätylle tarjoajalle seikat, joiden perusteella tämän tarjous on hylätty, sekä jokaiselle valintaperusteet täyttävän tarjouksen tehneelle, joka sitä nimenomaisesti pyytää, valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut sekä valitun tarjouksen tekijän nimen 15 kalenteripäivän kuluessa asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta (ks. vastaavasti edellä 56 kohdassa mainittu asia Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomion 47 kohta).

60 Tämä menettelytapa on EY 253 artiklassa määrätyn sen perusteluvelvollisuuden mukainen, jonka mukaan perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tekijän päättely siten, että yhtäältä niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että toisaalta yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (edellä 56 kohdassa mainittu asia Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomion 48 kohta).

61 Lisäksi on korostettava, että esillä olevan asian kaltaisessa tilanteessa, jossa yhteisön toimielimellä on laaja harkintavalta, yhteisön oikeusjärjestyksen sisältämien takeiden noudattamisella hallintomenettelyissä on erityisen perustavanlaatuinen merkitys. Näihin takeisiin kuuluu muun muassa toimivaltaisen toimielimen velvollisuus perustella riittävästi päätöksensä. Ainoastaan tällä tavoin yhteisöjen tuomioistuimet voivat selvittää, täyttyvätkö ne tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat edellytykset, joista harkintavallan käyttäminen riippuu (asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok., s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta; asia T-241/00, Le Canne v. komissio, tuomio 5.3.2002, Kok., s. II-1251, 53 ja 54 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu asia Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomion 54 kohta).

62 On myös muistettava, että perusteluvelvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok., s. I-1719, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Lopuksi perusteluvelvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (asia C-17/99, Ranska v. komissio, tuomio 22.3.2001, Kok., s. I-2481, 35 kohta ja asia T-406/06, Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 12.11.2008, 47 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

64 Tältä osin on todettava, että kanteessaan kantaja vetoaa lähtökohtaisesti perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, koska se ei voi ymmärtää, miksi sen kanssa ei tehty sopimusta, vaikka se tarjosi alhaisinta hintaa ja tämän perusteen painotus tarjousten arvioinnissa oli 55 prosenttia. On myös tuotava esiin, että vastineessaan parlamentti on ymmärtänyt kantajan väitteet niin, että se moittii parlamenttia riidanalaisen päätöksen, jolla se hylkäsi tämän tarjouksen tarjouskilpailussa, perustelematta jättämisestä.

65 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan adressaatille vastainen päätös on perusteltava niin, että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia sen laillisuuden ja että päätöksen adressaatti saa tarvittavat tiedot arvioidakseen, onko päätös asianmukainen. Tämän vuoksi perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys, jotka estävät tuomioistuinvalvonnan, ovat oikeusjärjestyksen perusteisiin pohjautuvia perusteita, jotka yhteisöjen tuomioistuimet voivat ja jotka niiden pitää tutkia viran puolesta (asia C-166/95 P, komissio v. Daffix, tuomio 20.2.1997, Kok., s. I-983, 23 ja 24 kohta ja asia T-272/06, Evropaïki Dynamiki v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 10.9.2008, 27 ja 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

66 Koska esillä olevassa asiassa kantaja oli tehnyt soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun valintaperusteet täyttävän tarjouksen, ei ole syytä tutkia ainoastaan riidanalaista päätöstä vaan myös 23.1.2007 päivättyä kirjettä, joka oli lähetetty vastauksena kantajan nimenomaiseen pyyntöön saada lisätietoja kyseisestä hankintapäätöksestä, jotta voidaan tarkistaa, onko parlamentti täyttänyt varainhoitoasetuksessa sekä soveltamissäännöissä säädetyn perusteluvaatimuksen.

67 Ensiksi on todettava, että riidanalaisessa päätöksessä parlamentti ainoastaan ilmoittaa varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kantajan tarjousta koskevan hylkäyspäätöksen perustelut. Se nimittäin totesi, että kantajan tarjous ”ei ole taloudellisesti edullisin, kun otetaan huomioon myöntöperusteet”.

68 23.1.2007 päivätyssä kirjeessään parlamentti totesi ainoastaan seuraavaa:

”Valittu tarjous on saanut kaikista edellä mainituista perusteista suurimman arvosanan – – (566), ja tämän vuoksi se on sijoittunut ensimmäiseksi.

On todettava, että hieman alhaisemmasta hinnasta huolimatta tarjouksenne sai 504 pistettä ja sijoittui siten toiseksi.”

69 Parlamentti tosin antoi vastauksensa soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdassa määrätyn määräajan kuluessa, mutta se ei antanut kantajalle mitään tietoa valitun tarjouksen ominaisuuksista eikä siihen liittyvistä eduista lukuun ottamatta sitä, että kantajan hinta oli hieman alhaisempi, vaikka sen olisi varainhoitoasetuksen ja soveltamissääntöjen mukaan pitänyt tehdä niin.

70 Tällaisesta vastauksesta ei ilmene selvästi eikä yksiselitteisesti parlamentin päättely niin, että yhtäältä kantaja voi selvittää toimenpiteen syyt oikeuksiensa puolustamista varten ja että toisaalta yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden.

71 Lisäksi esillä olevan asian tilanteessa tämä tieto oli erityisen tarpeellinen, koska kantajan esittämä hinta oli alhaisempi kuin valitun tarjoajan hinta ja koska tarjousten kokonaisarvioinnissa hintaperusteen painotus oli 55 prosenttia. Kantajalla ei näin ollen ollut käytettävissään mitään seikkaa, jonka avulla se olisi voinut ymmärtää, miksi sen tarjousta ei ollut hyväksytty tarjouskilpailussa.

72 On lisättävä, että parlamentti lähetti kantajalle 20.3.2007 uuden kirjeen vastaukseksi sen 1.3.2007 päivättyyn kirjeeseen.

73 Tältä osin oikeuskäytännöstä käy ilmi, että kun asianomainen toimielin lähettää kirjeen kantajan sellaisen pyynnön johdosta, jossa vaaditaan asianomaiselta toimielimeltä lisäselvityksiä jostakin päätöksestä ennen kanteen nostamista, mutta soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, tämä kirje voidaan myös ottaa huomioon sen tutkimista varten, olivatko asian perustelut riittävät. Perusteluvelvollisuutta on arvioitava niiden tietojen mukaan, jotka kantajalla on ollut käytettävissään kanteensa nostamishetkellä, ja samalla on kuitenkin selvää, että toimielimellä ei ole oikeutta vaihtaa alkuperäisiä perusteluita täysin uusiin perusteluihin (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 56 kohdassa mainittu asia Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 10.9.2008, 59 kohta).

74 On kuitenkin todettava, että 20.3.2007 päivätty kirje ei sisällä tietoja valitun tarjouksen ominaisuuksista eikä siihen liittyvistä eduista. Parlamentti nimittäin ainoastaan toistaa siinä sen, mitä se oli kertonut kantajalle 23.1.2007 päivätyssä kirjeessään.

75 Lopuksi on todettava, että parlamentti on esittänyt riidanalaisen päätöksen perusteluja koskevia seikkoja kanteen yhteydessä. Vastineessaan parlamentti erittelee kantajan ja valitun tarjoajan saamat pistemäärät kunkin myöntöperusteen osalta sekä syyt, joilla se perustelee tätä luokitusta.

76 Se, että parlamentti kertoo kyseisen päätöksen syyt asian käsittelyn kuluessa, ei poista sitä, että riidanalaisen päätöksen perustelut olivat alkujaan riittämättömät. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluja ei näin ollen voida täsmentää taannehtivasti vasta yhteisöjen tuomioistuimissa, jollei kyse ole poikkeusolosuhteista, joita käsiteltävänä olevaan tapaukseen ei voida todeta liittyvän (ks. vastaavasti asia T-61/89, Dansk Pelsdyravlerforening v. komissio, tuomio 2.7.1992, Kok., s. II-1931, Kok. Ep. XIII, s. II-1, 131 kohta ja asia T-264/06, DC-Hadler Networks v. komissio, tuomio 24.9.2008, 34 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

77 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisen päätöksen, jolla parlamentti hylkäsi kantajan tekemän tarjouksen, varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdassa ja soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut perustelut ovat puutteelliset.

78 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee valitun tarjoajan esittämän hinnan ilmoittamisesta kieltäytymisen sääntöjenvastaisuutta

– Asianosaisten lausumat

79 Kantaja väittää, että kieltäytyminen ilmoittamasta sille valitun tarjoajan esittämää hintaa on sääntöjen vastaista. Ensiksi se katsoo, että mainitun tarjoajan esittämä hinta ei kuulu varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan. Sen paljastamisesta ei nimittäin kantajan mukaan aiheudu haittaa valitulle tarjoajalle. Avoimuusperiaatteen mukaisessa tilanteessa ja näin merkittävässä tarjouskilpailussa on normaalia saada tietää tarjouksen hylkäämisen tarkat syyt. **(Kannekirjelmä, 3 kohta)**

80 Kantaja korostaa lisäksi, että valitun tarjoajan esittämä hinta piti ilmoittaa virallisen lehden täydennysosassa 48 päivän kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta. Tämän hinnan ilmoittaminen ei näin ollen voinut vahingoittaa valitun tarjoajan laillisia kaupallisia etuja tai haitata rehellistä kilpailua. **(Kannekirjelmä, 3 kohta)**

81 Parlamentin kieltäytyminen kantajan pyytämien tietojen antamisesta myös lyhentää määräaikaa, jonka kuluessa asiassa voidaan nostaa kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. **(Kannekirjelmä, 3 kohta)**

82 Parlamentti vastaa, että varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdassa ei säädetä ehdottomasta velvollisuudesta ilmoittaa valitun tarjoajan esittämä hinta. ”Valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut” tarkoittaa ennemmin vertailevaa kuvausta tarjouksista. Tämän vuoksi hankintaviranomaisella säilyy harkintavalta niihin seikkoihin, jotka sen on ilmoitettava hylätylle tarjoajalle. **(Puolustuskirjelmä, 19 kohta)**

83 Lisäksi parlamentin mukaan on perusteltua katsoa, että hinta on seikka, jonka ilmoittaminen voi haitata varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla yrityksen kaupallisia etuja. Mainittua tietoa ei siis pitäisi ilmoittaa kuin ääritapauksessa. Parlamentti myöntää kuitenkin, että valitun tarjoajan esittämä hinta sisältyi virallisen lehden täydennysosassa julkaistuun ilmoitukseen sopimuksen tekemisestä. **(Puolustuskirjelmä, 20 kohta)**

84 Lisäksi kieltäytyminen ilmoittamasta valitun tarjoajan esittämää hintaa ei sen mukaan estänyt kantajaa nostamasta kannetta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa määräajan kuluessa. **(Puolustuskirjelmä, 22 kohta)**

85 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen vastatessaan parlamentti perusteli, että sopimuksen tekemistä koskevan ilmoituksen julkaisemiseen asti sopimus olisi vielä saatettu kumota sen allekirjoittamista edeltävien riitautusten johdosta. Tässä tapauksessa hintatiedon ilmoittamatta jättämisellä voidaan sen mukaan välttää se, että muut tarjoajat saavat tietoonsa tämän tiedon valitun tarjoajan tarjouksesta, jolloin tämä voi esittää saman tarjouksen uudelleen samoilla ehdoilla. **(Muistiinkirjaus, s. 22)**

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

86 Aluksi on muistettava, että kantajan 10.1.2007 esittämään vaatimukseen saada lisätietoja parlamentti vastasi ainoastaan, että valitun tarjoajan esittämä hinta oli hieman korkeampi kuin kantajan hinta. Tämä hinta eli 26 euroa tunnilta aikataulun ulkopuolisesta ajosta ja 37,50 euroa tunnilta aikataulun mukaisesta ajosta julkistettiin 7.4.2007 päivätyssä hankintasopimuksen tekemistä koskevassa ilmoituksessa.

87 Varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan parlamentti on kuitenkin velvollinen ilmoittamaan hylätylle tarjoajalle, kun tämä sitä kirjallisesti pyytää, valitun tarjouksen ominaisuudet ja siihen liittyvät edut.

88 Kantajan pyydettyä tietoa kirjallisesti parlamentti on siis velvollinen ilmoittamaan sille valitun tarjoajan esittämän hinnan, joka on yksi valitun tarjouksen ominaisuuksista ja siihen liittyvistä eduista, etenkin koska käsiteltävänä olevassa asiassa tarjousten arvioinnissa tämän perusteen painotus oli 55 prosenttia.

89 Yksikään parlamentin esittämistä väitteistä ei ole luonteeltaan sellainen, että sillä voitaisiin kyseenalaistaa tämä toteamus.

90 Ensiksi väite, jonka mukaan harkintavalta säilyy hankintaviranomaisella, ei oikeuta kieltäytymään ilmoittamasta hylätylle tarjoajalle, joka pyytää sitä kirjallisesti, valitun tarjoajan esittämän hinnan määrää. Tältä osin parlamentti ei voi ainoastaan todeta, että hinta ei kuulu parhaan tarjouksen ominaisuuksiin ja siihen liittyviin etuihin, vaikka, kuten edellä on todettu, esillä olevassa asiassa tarjousten arvioinnissa tämän perusteen painotus oli 55 prosenttia.

91 Toiseksi varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan joitakin tietoja voidaan kuitenkin jättää ilmoittamatta, jos niiden ilmoittaminen estäisi lain soveltamista, olisi yleisen edun vastaista, vahingoittaisi julkisyhteisöjen tai yksityisten yritysten laillisia kaupallisia etuja taikka haittaisi tarjoajien välistä rehellistä kilpailua. Vastineessaan parlamentti ei kuitenkaan selvitä, miten esillä olevassa asiassa valitun tarjoajan esittämän hinnan ilmoittaminen vahingoittaisi tämän kaupallisia etuja, ja korostaa lisäksi, että kyseinen hinta on mainittu sopimuksen tekemistä koskevassa ilmoituksessa.

92 Kolmanneksi väite, jonka mukaan hankintaviranomainen voi varainhoitoasetuksen 101 artiklan mukaisesti sopimuksen allekirjoittamiseen asti joko luopua sopimuksen tekemisestä tai peruuttaa hankintamenettelyn, ei anna parlamentille esillä olevan asian kaltaisessa tilanteessa vapautta olla ilmoittamatta kantajalle valitun tarjoajan esittämää hintaa. Tämän väitteen hyväksymisestä nimittäin seuraisi, että varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja soveltamissääntöjen 149 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu perusteluvelvollisuus olisi merkityksetön.

93 Toinen kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä.

94 Edellä esitetystä seuraa, että kanteen kohteena oleva päätös on kumottava.

Riidanalaisen päätöksen johdosta toteutettujen toimien kumoamista koskeva vaatimus

95 Kolmannessa vaatimuksessaan kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen johdosta toteutetut toimet.

96 Tältä osin on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi on tarpeen, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset

seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok., s. II-523, 20 kohta ja asia T-294/04, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, määräys 11.7.2005, Kok., s. II-2719, 23 kohta).

97 Kantaja ei täsmennä esillä olevassa asiassa, mitä toimia se tarkoittaa kolmannessa kannevaatimuksessaan, eikä esitä mitään perusteluita vaatimuksensa tueksi.

98 Kolmas kannevaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Vahingonkorvausvaatimus

Asianosaisten lausumat

99 Kannekirjelmässään kantaja vaatii, että parlamentti on velvoitettava korvaamaan 500 000 euroa vahingonkorvauksena. **(Vaatimusosa)**

100 Vastauskirjelmässään kantaja vetoaa siihen, että se täytti kaikki hankintasopimuksen teolle esitetyt vaatimukset. Näin ollen parlamentti on sen mukaan rikkonut kaikkia hankintasopimuksen tekemistä koskevia oikeussääntöjä ja vahingonkorvausvaatimus on siten otettava tutkittavaksi.

101 Aiheutuneen vahingon osalta kantaja väittää, että sille on aiheutunut taloudellista vahinkoa, koska se ei saanut hankintasopimusta. Se ei ole voinut hyötyä eduista, joita se saattoi perustellusti odottaa. **(Kantajan vastauskirjelmä, s. 7)**

102 Parlamentti väittää, että kantajan vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta. **(Puolustuskirjelmä, 23 ja 24 kohta; vastaajan vastauskirjelmä, 18 kohta)**

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

103 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteessa, jossa vaaditaan korvausta yhteisön toimielimen aiheuttamista vahingoista, on mainittava ne seikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä kantajan moitearvioinnin kohteena oleva toimielimen toiminta, syyt, joiden perusteella kantaja katsoo, että toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, sekä tämän vahingon laatu ja laajuus (asia T-38/96, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 10.7.1997, Kok., s. II-1223, 42 kohta ja asia T-19/01, Chiquita Brands ym. v. komissio, tuomio 3.2.2005, Kok., s. II-315, 65 kohta).

104 Esillä olevassa asiassa on todettava, että kannekirjelmään sisältyvä vahingonkorvausvaatimus, joka on ainoastaan yksi vaatimuskohdista, ei ole vähäisimmässäkään määrin täsmällinen.

105 Jos nimittäin oletetaan, että kanteesta käyvät ilmi seikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä parlamentin moitittu toiminta, siinä ei mainita mitään väitetyn vahingon luonteesta eikä syistä, joiden perusteella kantaja katsoo, että kyseisen toiminnan ja tämän vahingon välillä on syy-yhteys.

106 Jos lisäksi oletetaan, että kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi, kantaja ei ole varsinaisesti edes yrittänyt täydentää näitä puutteita vastauskirjelmässään.

107 Tästä seuraa, että vahingonkorvausvaatimuksen osalta kanne ei täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettuja edellytyksiä.

108 Vahingonkorvausvaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Vaatimus velvoittaa parlamentti järjestämään sääntöjenmukainen tarjouskilpailumenettely

109 Vastauskirjelmävaiheessa kantaja on vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa parlamentin järjestämään sääntöjenmukaisen tarjouskilpailumenettelyn.

110 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kantajan on määriteltävä oikeudenkäynnin kohde ja vaatimuksensa kanteessa. Vaikka työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdassa mahdollistetaan uusiin perusteisiin vetoaminen asian käsittelyn kuluessa tietyin edellytyksin, tätä kohtaa ei missään tapauksessa voida tulkita siten, että kantaja saa sen mukaan esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa uusia vaatimuksia ja näin muuttaa oikeudenkäynnin kohdetta (asia T-28/90, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1992, Kok., s. II-2285, 43 kohta; asia T-2/99, T. Port v. neuvosto, tuomio 12.7.2001, Kok., s. II-2093, 34 kohta; ks. myös vastaavasti asia 232/78, komissio v. Ranska, tuomio 25.9.1979, Kok., s. 2729, Kok. Ep. IV, s. 539, 3 kohta).

111 Tästä seuraa, että vaatimuskohta, jossa vaaditaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan parlamentti järjestämään tarjouskilpailu, voidaan ainoastaan jättää tutkimatta.

112 Ylimääräisenä voidaan vielä muistuttaa, että EY 230 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen yhteydessä yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta rajoittuu riidanalaisen toimen laillisuusvalvontaan ja että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi toimivaltansa puitteissa velvoittaa yhteisöjen toimielimiä toimimaan tietyllä tavalla (asia C-5/93 P, DSM v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok., s. I-4695, 36 kohta ja asia T-145/98, ADT Projekt v. komissio, tuomio 24.2.2000, Kok., s. II-387, 83 kohta). Jos riidanalainen toimi kumotaan, asianomaisen toimielimen on EY 233 artiklan nojalla toteutettava kumoamiskanteen johdosta annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet (asia T-67/94, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 27.1.1998, Kok., s. II-1, 200 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu asia Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 10.9.2008, 35 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

113 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska parlamentti on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Päätös, jolla Euroopan parlamentti hylkäsi VIP Car Solutions SARL -yhtiön tekemän tarjouksen tarjouskilpailumenettelyssä PE/2006/06/UTD/1, kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Meij Vadapalas Moavero Milanesi

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä toukokuuta 2009.

Allekirjoitukset